

Kutya

Körülhemperegted a fákat,
leráztad irtózatod,
szabad vagy – horpaszodban már csak
a belek láncát lógatod.

De – míg buzgalmad feledi
az udvart, tornáctól az ólig –
a vadvizekre emberi
dühök homloka ráncolódik.

A felhők közt bakancsszögek:
rúgások csillagképei,
lekushadsz, s rettegő szemed
füvek pillája verdesi.

S amint a holdon feltűnik
eszélős, hű tekinteted,
mint egy nagy gazda lábait,
végigszagolod a fűzetet.

(Baka István Égtájak célkeresztjén című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)